

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

13 ноември 2014 година *

„Преюдициално запитване — Социална политика — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 21 — Директива 2000/78/ЕО — Член 2, параграф 2, член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1 — Дискриминация, основана на възраст — Национална разпоредба — Условие за назначаване на полицаи в местната полиция — Определяне на максимална възраст 30 години — Обосновки“

По дело C-416/13

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Oviedo (Испания) с акт от 16 юли 2013 г., постъпил в Съда на 23 юли 2013 г., в рамките на производство по дело

Mario Vital Pérez

срещу

Ayuntamiento de Oviedo,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, К. Lenaerts, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия от втори състав, J.-С. Bonichot, Ал. Арабаджиев и J. L. da Cruz Vilaça (докладчик), съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за г-н Vital Pérez, от M. Noval Pato и I. Fernández-Jardón Fernández, abogados,
- за испанското правителство, от M. J. García-Valdecasas Dorrego и L. Banciella Rodríguez-Miñon, в качеството на представители,
- за германското правителство, от T. Henze и J. Möller, в качеството на представители,
- за френското правителство, от D. Colas и R. Coesme, в качеството на представители,

* Език на производството: испански.

— за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от S. Varone, avvocato dello Stato,

— за Европейската комисия, от L. Lozano Palacios и D. Martin, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 17 юли 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, параграф 2, член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7), както и на член 21, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 2 Това запитване е отправено в рамките на спор между г-н Vital Pérez и Ayuntamiento de Oviedo (община Овиедо, наричана по-нататък „Ayuntamiento“) във връзка с нейното решение за одобряване на обявление за конкурс, според което кандидатите за длъжността полицай в местната полиция не трябва да са по-възрастни от 30 години.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 18, 23 и 25 от Директива 2000/78 гласят:

„(18) Настоящата директива не изисква, по-специално, от въоръжените сили и полицията, затворите и службите по спешност да наемат или оставят на работа лица, които нямат изискваните способности да изпълняват кръга от задължения, свързани със законната цел за подържане оперативния капацитет на тези служби.

[...]

(23) При много ограничени обстоятелства, разлика в третирането може да бъде оправдана, когато характеристика, свързана с [...] възраст [...], съставлява основно и професионално-определящо изискване, когато целта е законна и изискването пропорционално. [...]

[...]

(25) Забраната за дискриминация въз основа на възраст е важна част от изпълнението на целите, заложи в Насоките по Заетостта, и насърчава многообразието на работната сила. Все пак, разликите в третирането въз основа на възраст, могат да бъдат оправдани при определени условия и следователно се изискват специфични разпоредби, които могат да се различават в съответствие със ситуацията в държавите членки. Следователно е важно да се разграничат разликите в третирането, които са оправдани, в частност от законова политика по заетостта, трудовия пазар и целите на професионалното обучение и дискриминацията, която трябва да бъде забранена“.

4 Според член 1 от Директива 2000/78 нейната цел е да регламентира основната рамка за борба с дискриминацията, основана на религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация, по отношение на заетостта и упражняването на занятие, с оглед прилагането в държавите членки на принципа на равно третиране.

5 Член 2 от тази директива предвижда:

„1. За целите на настоящата директива, „принципът за равно третиране“ означава, че няма да има пряка или непряка дискриминация въз основа, на който и да е от признаците, посочени в член 1.

2. За целите на параграф 1:

а) проява на пряка дискриминация има, когато едно лице е, било е, или би било третирано по-малко благоприятно от друго в сравнима ситуация въз основа един от признаците, упоменати в член 1;

[...]“.

6 Член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2000/78 уточнява:

„1. В границите на сферите на компетентност, поверени на Общността, настоящата директива се прилага към всички лица от публичния и частния сектор, включително публични органи, във връзка с:

а) условията за достъп до заетост, самостоятелна заетост или упражняване на занятие, включително критериите за подбор и условия за наемане на работа, в който и да е клон на дейност на всички нива на професионалната йерархия, включително повишение“.

7 Член 4, параграф 1 от тази директива е гласи следното:

„Въпреки разпоредбите на член 2, параграфи 1 и 2, държавите членки могат да регламентират, че разлика в третирането, основаваща се на характеристика, свързана с някой от признаците, посочени в член 1, не представлява дискриминация, когато поради характера на засегнатите професионални дейности или в контекста, в който те се упражняват, такава характеристика представлява основно и определящо професията изискване, като гарантират, че целта е законосъобразна и изискването пропорционално“.

8 Член 6 от Директива 2000/78 предвижда:

„1. Независимо от член 2, параграф 2, държавите членки могат да регламентират, че разлики в третирането на основание възраст не представлява дискриминация, ако в контекста на национално право, те са обективно и обосновано оправдани от законосъобразна цел, включително законосъобразна политика по заетостта, трудов пазар и цели на професионалното обучение и, ако средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими.

Такива разлики в третирането могат да включват освен другото:

[...]

в) определянето на максимална възраст за наемане, основана на изискване за обучение за дадената длъжност или необходимост от разумен период на заетост преди пенсиониране.

[...]“.

Испанското право

9 В Испания всяка от седемнадесетте автономни области е уредила статута на местната полиция със закони или подзаконовни актове, предвиждащи различна максимална възраст за достъп до тази професия. Възщност, докато някои закони определят максимална възраст 30 или повече години, други не предвиждат никакви ограничения.

10 Член 18, параграф 6 от Закон 2/2007 на Автономна област Княжество Астурия за координация между местните полиции (*Ley 2/2007 de Coordinación de las Policías Locales de la Comunidad Autónoma del Principado de Asturias*) от 23 март 2007 г. (BOE № 169 от 16 юли 2007 г.) уточнява функциите на полицаите в местната полиция, както следва:

„Оказване на помощ на гражданите, защита на лицата и имуществото, задържане и охраняване на извършителите на престъпления, превантивно патрулиране, регулиране на пътното движение и всякакви други подобни дейности, възложени от неговите висшестоящи“.

11 Член 32, буква б) от този закон предвижда по-специално като условие за назначаване в местната полицейска служба:

„[...]

б) възраст от 18 до 30 години“.

12 Закон 2/2007 е приет при упражняване на правомощията, предоставени от испанската Конституция на автономните области, в рамките, установени с Органичен закон 2/1986 за службите за сигурност (*Ley Orgánica 2/1986 de Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado*) от 13 март 1986 г. (BOE от 14 март 1986 г.).

13 Член 11, параграф 1 от Органичен закон 2/1986 възлага следните функции на държавните служби за сигурност:

„Държавните служби за сигурност имат за задача да защитават свободното упражняване на правата и свободите и да гарантират сигурността на гражданите, като изпълняват следните функции:

- a) следят за спазването на законите и разпоредбите с общо приложение, като изпълняват разпорежданията, давани от съответните органи в рамките на техните правомощия;
- b) предоставят помощ и защита на лица и извършват охрана и наблюдение на имущество при наличие на заплаха, независимо от нейния източник;
- c) при нужда извършват наблюдение и охрана на обществени съоръжения и сгради;
- d) охраняват важни личности и гарантират сигурността им;
- e) поддържат и при нужда възстановяват реда и обществената сигурност;
- f) разследват престъпления с цел установяване и задържане на предполагаемите извършители, изземат и предоставят на компетентния съд средствата за извършване на престъпления, полученото от престъпления и доказателствата за извършването на престъпления и изготвят необходимите технически или експертни заключения;
- g) предотвратяват извършването на престъпления;

- h) събиране, приемане и анализ на всички данни от значение за реда и обществената сигурност и изучаване, планиране и прилагане на методите и техниките за предотвратяване извършването на престъпления;
  - i) сътрудничат си със службите за гражданска защита в случаите на сериозна опасност, катастрофа или обществено бедствие при условията, предвидени в законодателството в областта на гражданската защита“.
- 14 Член 53, параграф 1 от Органичен закон 2/1986, който урежда функциите на местните полицейски служби, гласи следното:

„Местните полицейски служби изпълняват следните функции:

- a) защитават органите на местна власт и извършват наблюдение на техните сгради и съоръжения;
- b) осигуряват реда, сигнализацията и регулирането на движението в централната градска част съгласно правилата за движение по пътищата;
- c) изготвят протоколи за пътно-транспортни произшествия в централната градска част;
- d) привеждат в изпълнение, доколкото е от тяхната компетентност, заповеди, наредби и други актове на общинските органи;
- e) участват в изпълнението на задачите на съдебната полиция [...];
- f) оказват помощ в случай на произшествия, катастрофи или обществени бедствия чрез участие в предвидената от закона форма в изпълнението на плановете за гражданска защита;
- g) предотвратяват извършването на престъпления и вземат всякакви мерки за осуетяването им [...];
- h) извършват наблюдение на обществени места и при поискване оказват съдействие на държавните правоохранителни служби и на полицията на автономните области при охраната на мероприятия и опазването на реда при масови прояви;
- i) при поискване оказват съдействие за разрешаването на конфликти между частни лица“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

- 15 На 8 април 2013 г. г-н Vital Pérez обжалва пред запитващата юрисдикция решението на Ayuntamiento от 7 март 2013 г. за одобряване на специфичните условия на обявление за конкурс за заемане на петнадесет длъжности полицаи в местната полицейска служба.
- 16 Г-н Vital Pérez оспорва законосъобразността на точка 3.2 от посоченото обявление, според която кандидатите не трябва да са на повече от 30 години. Според жалбоподателя в главното производство това изискване накърнява основното му право на равен достъп до публична служба, закрепено както в испанската конституция, така и в Директива 2000/78.
- 17 Г-н Vital Pérez моли посочената точка 3.2 да се отмени по съображение, че предвижда условие, което не е нито обосновано, нито оправдано, тъй като подходящото за изпълнение на функциите физическо състояние се гарантира от изпитите по физическа подготовка,

предвидени в обявлението за конкурс. Всъщност той посочва, че според точка 3.5 от това обявление кандидатите трябва да притежават „[ф]изическа и психическа годност за изпълнение на присъщите за длъжността функции и за успешно полагане на изпитите по физическа подготовка“, посочени в разглежданото в главното производство обявление за конкурс.

- 18 Г-н Vital Pérez отбелязва, че отделните укази или закони на автономните области или не предвиждат никаква възрастова граница (Андалусия, Арагон, Балеарските острови, Канарските острови, Кастиля-Ла Манча, Каталония или Естремадура), или определят като възрастова граница 35 (Баска автономна област) или 36 години (Галисия и Валенсия).
- 19 Ayuntamiento изтъква, че при определянето на това изискване за възраст просто се е съобразила със Закон 2/2007. Освен това тя обосновава тази мярка с член 6 от Директива 2000/78 и при всяко положение в решение Wolf (C-229/08, EU:C:2010:3) Съдът вече бил приел такава възрастова граница за допустима.
- 20 Запитващата юрисдикция подчертава, че в решенията си от 21 март и 17 октомври 2011 г. Tribunal Supremo е отменил подзаконовата разпоредба, предвиждаща изключването на кандидатите на възраст над 30 години от участие в конкурса на общо основание за стажант-инспектори в националната служба „Полиция“, и освен това счита, че е възможно разглежданото в главното производство условие за възраст да не отговаря на критерия за пропорционалност. Всъщност тази юрисдикция поддържа, че съществуват мерки, налагащи по-малко ограничения от определянето на максимална възраст, които позволяват постигането на поставената цел, а именно полицаите в местната полиция да са в особено физическо състояние, необходимо за упражняването на тяхната професия. Полагането на тежки изпити по физическа подготовка е точно едно от специфичните условия на обявлението за конкурс.
- 21 Тази юрисдикция счита също, че физическото състояние, което се изисква за назначаване като полицай в местната полиция, не може да се сравнява с „изключително високите физически изисквания“ по отношение на пожарникарите поради различното естество на изпълняваните функции, така че решение Wolf (EU:C:2010:3) не е пряко приложимо в разглеждания случай.
- 22 При тези обстоятелства Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 4 de Oviedo решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Допускат ли член 2, параграф 2, член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78 [...], както и член 21, параграф 1 от [Хартата], доколкото забраняват всяка дискриминация на основание възраст, определянето — с общинско обявление за конкурс, което изрично прилага регионален закон на държава членка — на максимална възраст от 30 години във връзка с достъпа до длъжността полицай в местната полиция?“.

По преюдициалния въпрос

Предварителна бележка

- 23 С настоящото преюдициално запитване юрисдикцията, която го отправя, иска от Съда да ѝ посочи как следва да се тълкуват както член 21 от Хартата, така и разпоредбите на Директива 2000/78.
- 24 Следва да се напомни, че Съдът е признал съществуването на принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст, който трябва да се разглежда като общ принцип на правото на Съюза и е конкретизиран в Директива 2000/78 в областта на заетостта и професиите (решения Küçükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, т. 21 и Prigge и др., C-447/09, EU:C:2011:573, т. 38).

25 Следователно, когато е сезиран с отправен в рамките на спор между частно лице и публичен орган преюдициален въпрос за тълкуване на общия принцип на недопускане на дискриминация, основана на възраст, закрепен в член 21 от Хартата, както и на разпоредбите на Директива 2000/78, Съдът разглежда въпроса само с оглед на тази директива (вж. в този смисъл решение *Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt*, C-132/11, EU:C:2012:329, т. 21—23).

По преюдициалния въпрос

26 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 2, параграф 2, член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя 30 години като максимална възраст за назначаване на полицаите в местната полиция.

27 За да се отговори на поставения въпрос, е необходимо да се провери дали разглежданата в главното производство правна уредба попада в приложното поле на Директива 2000/78 и при утвърдителен отговор — дали въвежда основана на възрастта разлика в третирането, която евентуално би могла да се счете за обоснована с оглед на посочената директива.

28 Още в самото начало следва да се подчертае, че както от заглавието и съображенията, така и от съдържанието и целта на Директива 2000/78 следва, че тя е насочена към установяване на обща рамка, за да се осигури на всяко лице равно третиране „в областта на заетостта и професиите“, като му се предостави ефикасна защита срещу дискриминацията, основана на един от признаците, упоменати в член 1 от нея, сред които е възрастта (решения *Hütter*, C-88/08, EU:C:2009:381, т. 33 и *Георгиев* C-250/09 и C-268/09, EU:C:2010:699, т. 26).

29 Що се отнася по-специално до прилагането на тази директива в контекста на главното производство, следва да се установи, че от член 3, параграф 1, буква а) от нея следва, че тя се прилага към всички лица от публичния и частния сектор, включително публични органи, във връзка с, в частност, условията за достъп до заетост, самостоятелна заетост или упражняване на занятие, включително критериите за подбор и условия за наемане на работа в който и да е клон на дейност и на всички нива на професионалната йерархия.

30 Като предвижда, че лица на възраст повече от 30 години не могат да бъдат назначавани в местната полицейска служба, член 32, буква б) от Закон 2/2007 засяга условията за наемане на работа на тези работници. Ето защо такава правна уредба трябва да се разглежда като установяваща норми относно условията за наемане на работа в публичния сектор по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2000/78.

31 Следователно тази директива се прилага към случай като този в основата на спора, разглеждан от запитващата юрисдикция.

32 Що се отнася до въпроса дали разглежданата в главното производство правна уредба въвежда различно третиране в зависимост от възрастта, следва да се напомни, че според член 2, параграф 1 от Директива 2000/78 „принципът за равно третиране“ означава, че няма да има пряка или непряка дискриминация въз основа, на който и да е от признаците, посочени в член 1“ от тази директива. Член 2, параграф 2, буква а) от Директивата уточнява, че за целите на прилагането на параграф 1 от същия член проява на пряка дискриминация има, когато едно лице е третирано по-малко благоприятно от друго в сравнима ситуация въз основа един от признаците, упоменати в член 1 от същата директива.

- 33 В случая член 32, буква b) от Закон 2/2007 води до това някои лица да се третира по-малко благоприятно от други в сравнима ситуация единствено поради обстоятелството, че са по-възрастни от 30 години. Такава правна уредба очевидно въвежда разлика в третирането, пряко основана на възрастта, по смисъла на член 1 във връзка с член 2, параграф 2, буква а) от Директива 2000/78.
- 34 Остава да се провери дали такава разлика в третирането може да бъде обоснована от гледна точка на член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78.
- 35 Що се отнася, на първо място, до член 4, параграф 1 от Директива 2000/78, следва да се посочи, че според него „държавите членки могат да регламентират, че разлика в третирането, основаваща се на характеристика, свързана с някой от признаците, посочени в член 1 [от тази директива], не представлява дискриминация, когато поради характера на засегнатите професионални дейности или в контекста, в който те се упражняват, такава характеристика представлява основно и определящо професията изискване, като гарантират, че целта е законосъобразна и изискването пропорционално“.
- 36 В това отношение Съдът вече е приел, че от член 4, параграф 1 от Директива 2000/78 следва, че не признакът, на който се основава разликата в третирането, а характеристиката, свързана с този признак, трябва да представлява основно и определящо професията изискване (вж. решения Wolf, EU:C:2010:3, т. 35 и Prigge и др., EU:C:2011:573, т. 66).
- 37 Според постоянната съдебна практика притежаването на особени физически способности е характеристика, свързана с възрастта (решения Wolf, EU:C:2010:3, т. 41 и Prigge и др., EU:C:2011:573, т. 67).
- 38 В случая от член 18, параграф 6 от Закон 2/2007 следва, че функциите на полицаите в местната полиция включват по-специално оказване на помощ на гражданите, защита на лицата и имуществото, задържане и охраняване на извършителите на престъпления, превантивно патрулиране и регулиране на пътното движение.
- 39 Вярно е, че някои от тези функции като оказването на помощ на гражданите и регулирането на пътното движение на пръв поглед не изискват големи физически усилия, но е вярно също така, че функциите по защита на лицата и имуществото, задържане и охраняване на извършителите на престъпления и превантивно патрулиране могат да изискват използване на физическа сила.
- 40 Естеството на последните функции предполага особена физическа годност, доколкото при изпълнението им физическите недостатъци могат да имат тежки последици не само за самите полицаи и за трети лица, но също и за поддържането на обществения ред (вж. в този смисъл решение Prigge и др., EU:C:2011:573, т. 67).
- 41 От изложеното следва, че притежаването на особени физически способности може да се счита за „основно и определящо професията изискване“ по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 2000/78 за упражняването на професията полицаи в местната полиция.
- 42 Що се отнася до целта на разглежданата в главното производство правна уредба, испанското правителство посочва, че с определянето на възрастова граница от 30 години Закон 2/2007 цели да осигури оперативния капацитет и доброто функциониране на местната полиция, като гарантира, че новоназначените служители ще са в състояние да изпълняват най-трудните от физическа гледна точка задачи през относително дълъг период от своята кариера.

- 43 В това отношение следва да се посочи, че съображение 18 от Директива 2000/78 уточнява, че тази директива не изисква полицейските служби да наемат или оставят на работа лица, които нямат способностите, необходими за изпълнение на кръга от задължения, свързани със законната цел за поддържане на оперативния капацитет на тези служби.
- 44 Следователно целта да се гарантира оперативният капацитет и доброто функциониране на полицейските служби представлява законосъобразна цел по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 2000/78 (вж. в този смисъл решение Wolf, EU:C:2010:3, т. 39).
- 45 Важно е обаче да се провери дали като определя такава възрастова граница, националната правна уредба, разглеждана в главното производство, поставя изискване, което е пропорционално, тоест дали тази граница е подходяща за постигане на преследваната цел и дали не надхвърля необходимото за нейното постигане.
- 46 В това отношение следва да се напомни, че съгласно съображение 23 от Директива 2000/78 разликата в третирането може да бъде оправдана само „при много ограничени обстоятелства“, когато свързана в частност с възрастта характеристика съставлява основно и определящо професията изискване.
- 47 Освен това, доколкото дава възможност за дерогиране на принципа на недопускане на дискриминация, член 4, параграф 1 от посочената директива следва да се тълкува стриктно (решение Prigge и др., EU:C:2011:573, т. 72).
- 48 В това отношение е важно да се провери дали, като се има предвид изложеното в точки 39—41 от настоящото решение, особените физически способности, които се изискват за изпълнението на функциите на полицаи в местната полиция, са непременно свързани с определена възрастова група и дали лицата над определена възраст не притежават такива способности.
- 49 При тази проверка трябва да се вземат предвид следните обстоятелства.
- 50 Първо, от акта за преюдициално запитване следва, че законодателствата на автономните области, уреждащи статута на полицаите в местната полиция, очевидно се различават по въпроса за определяне на максимална възраст за достъп до професията полицаи в местната полиция. Всъщност някои законодателства определят максимална възраст 30 или повече (35, 36 или 40) години, докато други автономни области са избрали да не определят никаква граница.
- 51 Второ, в отговора си на поставен от Съда писмен въпрос испанското правителство потвърждава, че условието за максимална възраст 30 години за достъп до длъжността полицаи в националната полиция — чиито задачи, установени с член 11 от Закон 2/1986, са сходни на възложените на местната полиция — е премахнато.
- 52 Трето, следва да се посочи, че в решение Wolf (EU:C:2010:3, т. 44) Съдът е заключил, че мярка, състояща се в определяне на максимална възраст 30 години за наемане на работа в междинната техническа пожарна служба, е пропорционална, след като такова ограничение е необходимо за гарантиране на оперативния капацитет и доброто функциониране на съответната служба.
- 53 Съдът обаче достига до този извод, след като въз основа на предоставените му научни данни установява, че някои от задачите, възложени на членовете на междинната техническа пожарна служба, като борбата с пожарите, изискват „изключително високи физически способности“ и че много малко служители на възраст над 45 години притежават нужните за тази дейност физически способности. Според Съда при наемане на работа на лица в напреднала възраст броят на служителите, на които не могат да бъдат възлагани задачите, изискващи най-големи физически усилия, би се оказал много голям. Освен това такова наемане на работа не би позволило на така наетите служители да изпълняват през достатъчно дълъг период от време

посочените задачи. Накрая, разумната организация на професионалната пожарна охрана налага да е налице определено съотношение между длъжностите в междинната техническа служба, изискващи много физически усилия и неподходящи за най-възрастните служители, и длъжностите, изискващи по-малко физически усилия и подходящи за тези служители (решение Wolf, EU:C:2010:3, т. 41 и 43).

- 54 Според установеното от запитващата юрисдикция обаче, като се имат предвид възложените на полицаите в местната полиция задачи, описани в точка 38 от настоящото решение, способностите, които трябва да притежават тези полицаи, за да могат да се изпълняват някои от тези задачи, не винаги са съпоставими с „изключително високите“ физически способности, които системно се изискват от пожарникарите, по-специално при борбата с пожарите.
- 55 В това отношение следва да се подчертае, че както беше посочено в точка 17 от настоящото решение, точка 3.5 от обявлението за конкурс за назначаване на полицаи в местната полиция на Ayuntamiento гласи, че кандидатите за тези длъжности трябва да притежават „[ф]изическа и психическа годност за изпълнение на присъщите за длъжността функции и за успешно полагане на изпитите по физическа подготовка“, посочени в това обявление. Става въпрос за тежки елиминаторни изпити, които според запитващата юрисдикция позволяват да се постигне целта полицаите в местната полиция да са в особено физическо състояние, необходимо за упражняването на тяхната професия, по начин, свързан с налагане на по-малко ограничения в сравнение с определянето на максимална възраст.
- 56 Освен това нито доказателствата в предоставената на Съда преписка, нито представените пред него писмени становища позволяват да се твърди, че целта за гарантиране на оперативния капацитет и доброто функциониране на местната полицейска служба изисква да се поддържа определена възрастова структура, която да налага назначаването единствено на служители на възраст под 30 години.
- 57 От тези съображения следва, че с налагането на такава възрастова граница Закон 2/2007 налага непропорционално изискване.
- 58 Следователно член 4, параграф 1 от Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя 30 години като максимална възраст за назначаване на полицаите в местната полиция.
- 59 Що се отнася, на второ място, до член 6, параграф 1 от Директива 2000/78, трябва да се посочи, че тази разпоредба предвижда, че разлики в третирането на основание възраст не представляват дискриминация, ако в контекста на национално право са обективно и обосновано оправдани от законосъобразна цел, включително законосъобразна политика по заетостта, трудов пазар и цели на професионалното обучение, и ако средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими. Алинея втора, буква в) от същия параграф, на която запитващата юрисдикция изрично се позовава в своя въпрос, предвижда, че тези разлики в третирането могат да включват „определянето на максимална възраст за наемане, основана на изискване за обучение за дадената длъжност или необходимост от разумен период на заетост преди пенсиониране“.
- 60 При това положение трябва да се провери дали условието за максимална възраст 30 години за достъп до длъжността полицаи в местната полиция, предвидено в член 32, буква б) от Закон 2/2007, е оправдано от законосъобразна цел по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 и дали средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими.
- 61 Разглежданият в главното производство Закон 2/2007 изобщо не посочва целите, които преследва с член 32, буква б).

- 62 Независимо от това, както Съдът е приел, член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 не позволява да се направи извод, че липсата на уточнение в националната правна уредба относно преследваната цел автоматично изключва възможността за обосноваване на посочената уредба с оглед на тази разпоредба. При липсата на такова уточнение е важно други данни, изведени от общия контекст на съответната мярка, да позволяват да се установи целта, с която тя е приета, така че да може да се упражни съдебен контрол за законосъобразността на тази цел, както и за това дали средствата, използвани за осъществяването ѝ, са подходящи и необходими (решения Palacios de la Villa, C-411/05, EU:C:2007:604, т. 56 и 57 и Комисия/Унгария, C-286/12, EU:C:2012:687, т. 58).
- 63 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че испанското правителство сочи, че целта на разглежданата мярка е постигането на балансирана възрастова структура, но от доказателствата по предоставената на Съда преписка не се установява, че освен това с мярката се преследва и насърчаването на нови назначения. Следователно тя не може да се разглежда като подкрепяща цели на политиката на заетост по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 2000/78.
- 64 От съображенията, изложени от запитващата юрисдикция, която единствена е компетентна да тълкува приложимото национално законодателство с оглед на евентуалното прилагане в главното производство на член 6, параграф 1 от Директива 2000/78, обаче следва, че предвиденото от Закон 2/2007 условие за възраст е основано на изискването за обучение за съответната длъжност и на необходимостта от разумен период на заетост преди пенсиониране или преминаване на друг вид работа.
- 65 Доколкото фигурират в член 6, параграф 1, втора алинея, буква в) от Директива 2000/78, посочените цели могат, както е предвидено в този член 6, параграф 1, да оправдаят „обективно и обосновано“ „в контекста на национално право“ разлика в третирането, основана на възрастта.
- 66 Остава обаче да се провери дали средствата, използвани за постигането на тези цели, са подходящи и необходими.
- 67 В това отношение трябва да се подчертае, че държавите членки разполагат с широко право на преценка при избора на мерки, с които е възможно да постигнат целите си в областта на социалната политика и заетостта. Това право на преценка обаче не трябва да води до обезсмисляне на прилагането на принципа на недопускане на дискриминация, основана на възраст (решения Age Concern England, C-388/07, EU:C:2009:128, т. 51 и Ingeniørforeningen i Danmark, C-499/08, EU:C:2010:600, т. 33).
- 68 Що се отнася, на първо място, до целта да се обучат лицата, които ще бъдат назначени на длъжността полицаи в местната полиция, от точка 7 от одобреното от Ayuntamiento обявление за конкурс следва, че преди да постъпят на работа спечелилите конкурса кандидати трябва да преминат „курс на селективно обучение“ с продължителност, определена от регионалната школа на местната полиция или от Ayuntamiento.
- 69 Член 36 от Закон 2/2007, който е единствената разпоредба от този закон, посветена на обучението на полицаите в местната полиция, посочва само, че школата за обществена сигурност на Княжество Астурия „осигурява обучението [...], повишаването на квалификацията и специализацията“ на работещите в местните полицейски служби, без изобщо да уточнява в какво се състои разглежданото обучение.
- 70 Нито едно от представените пред Съда доказателства не позволява да се приеме, че възрастовата граница за назначаване е подходяща и необходима за постигане на целта за осигуряване на обучението на съответните полицаи.

- 71 Що се отнася, на второ място, до целта за осигуряване на разумен период на заетост преди пенсиониране, още в самото начало следва да се посочи, че според предоставените от запитващата юрисдикция сведения възрастта за пенсиониране на полицаите в местната полиция е 65 години. Макар запитващата юрисдикция да посочва и преминаването на друга работа на 58 години, става въпрос за възможност, която се предоставя на полицаите в местната полиция при поискване и освен това не се отразява на възрастта за пенсионирането им.
- 72 От това следва, че национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя 30 години като максимална възраст за назначаване на полицаите в местната полиция, не може да се счита за необходима за осигуряването на посочените полицаи на разумен период на заетост преди пенсиониране по смисъла на член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78. обстоятелството, че „нормалната“ възраст за пенсиониране съгласно общия режим за социално осигуряване е 67 години, е без значение в това отношение.
- 73 Ето защо разликата в третирането, която произтича от член 32, буква б) от Закон 2/2007, не може да бъде обоснована от гледна точка на член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78.
- 74 При тези обстоятелства на поставения въпрос следва да се отговори, че член 2, параграф 2, член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя 30 години като максимална възраст за назначаване на полицаите в местната полиция.

По съдебните разноски

- 75 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Член 2, параграф 2, член 4, параграф 1 и член 6, параграф 1, буква в) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която определя 30 години като максимална възраст за назначаване на полицаите в местната полиция.

Подписи